

СВЪТЛИНА

Независимъ вѣстникъ за политика, култура и народно стопанство.

ИМ Дп-IV
Илив. № 44

20/12/5

Година I.

Дупница, 14 януари 1921 год.

Брой 5.

БОБОШЕВСКА ТЪРГ. БАНКА

Обявява на интересующитѣ се, че ПРОДАВА
първокласни американски облагородени
ЛОЗОВИ ПРЪЧКИ

отъ различни сортове на износни цѣни.

Желающитѣ да се отнесатъ до Банката въ Бобошево.

Отъ Банката.

ВАЖНО

ЗА Г-ДА ПЖТНИЦИТЪ ЗА ГР. ДУПНИЦА

Стария и реномиранъ
ХОТЕЛЪ „ДЖУМАЯ“

се наново отвори съ нова мобилировка,
голѣма чистота и строга фамилярностъ.

Къмъ хотела има и РЕСТОРАНТЪ, който ще
задоволи и най-изтънчения вкусъ.

ПИВНИЦА и КАФЕНЕ съ чисти натурални напитки.

Прислуга бърза и цѣни умѣрени.

Съ почитъ: Стоимекъ М. Чараклиевъ.

КУЛТУРНО ПОВДИГАНЕ.

Думата е не само за материалната култура на нашия край, но за общата култура. Тя се изгражда чрезъ труда на всички, чрезъ разумно използване на капиталитѣ и съ помощта на всички. Материалната култура е видимо общественъ успѣхъ; тя е въ подобрѣнието и благоустройството на жилищата въ селата и градоветѣ. Тя е въ подобрѣнията на живота и материалнитѣ улеснения за човѣческия трудъ. Материалната култура познава възраститѣ на народитѣ и винаги е по свършена въ народи, които сж имали изгодни условия за богата ступанска дѣйностъ и които сж се ползували най-продължително отъ миръ и спокоенъ животъ. Напротивъ, тя е била и е оскъдна за всички бѣдни народи, които географически сж били въ неблагоприятни условия за прѣуспѣване, а още по-малко сж успѣвали онѣзи народи, които въ своята история не помнятъ продължителенъ миръ. Като се знае, че всѣка война носи бѣднота и опростаяване на народнитѣ сили и сръдства, обяснимо е защо войната е врагъ на културата.

За нещастие и българския народъ, по пжтя на неговото културно издигане, е билъ сплванъ главно отъ войнитѣ. Тукъ не е думата защо се е воювало и трѣбвало ли е да се воюва, а да се отблъбжи една истина въ нашата собствена история. Чрезъ война тежка и опустошителна се създаде България 1877 год. прѣзъ 1885 втора война, 1912 трета, 1915 четвърта! за 40 години, на нашата земя и нашия народъ сж прѣживѣли четири войни, всѣка отъ които е оказала на своето врѣме тежко разрушително влияние върху народното ни благосъстояние и върху материалната българска култура. Ние не сме имали възможностъ, като народъ да се отдадемъ на продължителенъ трудъ. Нашата история ни говори за една фатална сѣдба: да градимъ години нарѣдъ и да събаряме всичко въ нѣколко мѣсеци и дни! Не ще се намѣри единъ човѣкъ, който да не признае, че войнитѣ въ България и за България сж били най-голѣмия врагъ на българското културно издигане. Колко полезни начинания на прѣдприемчиви граждани

сж осуетени отъ войнитѣ? Колко проекти за обществени работи сж останали само проекти, пакъ по сжшитѣ причини! Войнитѣ разориха масата на трудящия се свѣтъ. Тѣ разстроиха държавата и общинитѣ и днесъ задачитѣ на българското културно повдигане изобщо и грижата за повдигане на нашия край частно не може да се изчерпи въ нѣколко случайни мѣроприятия. Прѣдстои тежка и продължителна работа за да се навакса загубеното. За тази задача се изискватъ сплотенитѣ усилия на всички будни граждани и селяни, на всички работници на ума на черния и физически трудъ и тѣзи въ полето на просвѣтата.

За достигане на общата цѣль: материалната култура има едно можшо сръдство, което е въ ржцѣтѣ на малцина, които по лесно могатъ да се разбератъ по между си. Тава сръдство е моралната култура. Тя не е нищо друго освѣнъ съзнание да се работи за благо на обществото. Тя е умѣние да се направлява и насочва обществената мисль и енергия къмъ полезно творчество. Културното дѣло и въ нашия край трѣбва да бжде подето и подържано отъ здравомислящата интелегенция и просвѣтенитѣ граждани и селяни. Всѣки на своето мѣсто и всѣки въ своята областъ трѣбва да работи: учители, агрономи, инженери, лѣкари на всички прѣдстои да положатъ извънредни усилия за да издигнатъ прѣстижа на интелегенцията ни. Стига тя е укорявана въ бѣздѣйствие и меркантилизъмъ. Макаръ, че днесъ умствения трудъ е най-злѣ възнаграденъ, покрай грижата за насщния, трѣбва да се върви смѣло напредъ съ идеалитѣ на нашия бѣденъ народъ, който макаръ политически нещастенъ, се стрѣми да се отрси отъ невѣжеството чрезъ просвѣта, трудъ, борба и самоуправление.

Ако искате

здрави, хубави и на износни цѣни обуца, зарж. чайте ги само при

Яко Ю. Таджеръ
подъ магазинъ „Берлинъ“

ИЗЪ СЕЛСКИЯ ЖИВОТЪ

За училищата

въ околията.

Едва ли има околия, въ която да сж по-мизерни училищнитѣ помѣщения, отколкото сж въ нашата. Въ много села, които общо взето сж добрѣ устроени и не сж съвсѣмъ бѣдни, училищата мязатъ на кокошарници. Защо е това безгрижие? Бива ли да се прѣнебрѣва една отъ най-важнитѣ грижи, за всѣко село — училището? Единствениятъ свѣтилникъ въ село, който се бори съ простотията и невѣжеството, въ които се учатъ дѣцата на всички, бива ли да бжде бордей, кждѣто да губятъ здраве учители и ученици?

Стига безгрижие. Трѣбва да се разбере отъ всѣки баща и всѣка майка, че училището е за тѣхнитѣ дѣца и че ще трѣбва да се даде мило и драго само да има хубави, хигиенични училища за дѣцата. Отъ друга страна дългъ се налага на учителитѣ и общинаритѣ да взематъ прѣсрѣдце инициативата за изграждане училища. всѣкадѣ, кждѣто сегашнитѣ сж негодни. За тази работа напразно е да се очаква голѣми помощи отъ държавата, която не е въ въстояние да посрѣщне своитѣ крупни разходи. „Помогни си самъ, да ти помогнатъ и други“ това трѣбва да знаятъ всички, които мислятъ за начинитѣ и сръдствата за построяване на училища и да почватъ

Тукъ, по-долу даваме официални свѣдѣния за негоднитѣ училища въ Дупнишката околия: тѣ сж въ слѣднитѣ села: въ с. Рѣсолово, Горна-Баня, Крайници, Голѣмо село, Бобовъ долъ, Мала Фуча, Коркина, (с. Габрашево), Долна Козница, Мърводолъ, Блато, Пастухъ, В. Могила, Блажиево, Грамадѣ, Сопово, Доброво Бозовая, Боровецъ, Крумово (текия), М. Върбовникъ, Мурсалево, Смочево, Стобъ, Пороминово и Падала.

28 села отъ околията, значи сж безъ училища или абсолютно негодни помѣщения, или въ частни кжци!

Думата иматъ визиранитъ села.

с. Сапарево.

На 8 т. м. прѣзъ нощта, стан едно варварско убийство, на жителя на сжщото село Начо Вуковъ, който вървѣйки къмъ дома си, билъ нападнатъ и удрянь нѣколко пжти съ сопа по главата, слѣдъ отиването му да заяви на кмета, кой го е удрялъ и при връщанието му въ кжци умира отъ жестоко нанесенитѣ удари. Остава жена си съ 3 малки женски дѣца и прѣстарелъ старикъ да бѣдствуватъ.

Обвиняемия е задържанъ. Властѣта и сѣда по нататъкъ иматъ думата.

Граждани подкрѣпете
в. „СВЪТЛИНА“.